

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt LXXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

to, Christi millelmo centesimo quadragesimo octauo. Item ab Alexandro diuisum est hoc monasterium ab Haffligemensi, de consensu Abbatis Haffligemensis, ut idem Abbas eligatur, per Guilielmum Remensem Archiepiscopum. Actum anno Domini millesimo centesimo octogesimo octauo. Item praesente Philippo Flandrensum Comite, monasteriu Haffligemense quitauit Ecclesiam predictam & liberam ab omni iurisdictione penitus, & absoluatam clamauit, consentiens super electione Abbatis ibidem. Actum an. Domini millesimo centesimo octogesimo octauo. Hancenus ille.

CAPVT LXXX.

*Monasterium S. Petri in monte Matrona.
apud Bauaros.*

In vertice Matronæ montis, qui in superiori bauaria D. Petro dicatus, Oeno continuatur, supra castrum Falckenstein, atque in illius ditione situm monasterium Berchtoldus Comes ab Andechs & Dissen, Monachis S. Benedicti ædem condidit, circa annum 1100. Sic Auentinus. Alibi sic ponit, Arnulphi Comitis filij, Popo, Berchtoldus primus, Otto Vvolfratshusius, & Gebhardus, hoc monasterium fundarunt. Defecit hoc monasterium postea, atque excisum est eo bello, quod Rudolphus Dux bauariae, iussu sacerdi, sui Adolphi, Rom.

Regis

1100.

Regis, contra Menardi Ducis Carinthiæ & Comitis Tyrolensis filios rebelles Imperij, gessit. Monachis in exilium actis, conradus ad Hornstam eiusdem religionis, sacras reliquias ac librum Missalem peruerterem (quæ adhuc hodie monstrantur,) secum abstulit, anno 1296, atque in sanctum montem Andex portauit, iuxta Auentinum lib. 7. Annalium. Deinde monasterium hoc in Præposituram abiit, quam Princeps plerumque alicui ex auxiliis sacerdotibus confert, qui ibi vicarium habet, absque villa animarum cura, quæ ad parochiam Flinspach ditionis prædictæ in Falckenstein pertinet. Ita Hundius.

Spanheimense seu Sponheimense monasterium in d. Moguntina.

1044.

1011.

Anno Christi 1044. Euerardus Comes de Sponheim Ecclesiam in loco qui Mons Campi dicebatur antiquitus, fundavit. Anno 1101. Stephanus Comes de Sponheim Ecclesiam in Monte Campi à suis progenitoribus fundatam in coenobium monachorum Ordinis D. Benedicti erigendum curauit. An. 1123. Megenhardus Comes, Stephani filius Ecclesiam & monasterium Sponheimense, dedicandum curauit in honorem B. Mariæ & S. Martini Turonensis Archiepiscopi. Plura vide in Chronico Sponheimensi Ioannis Tritemij huius loci Abbatis qui obiit Abbas S. Iacobi maioris apud Heripolim

S. Dyst.

S. Dysibodi monasterium, in d. Moguntina.

ANNO 1108. cœptum est monasterium construi in honorem S. Dysibodi. Piæ namque memoriæ Burchardus Abbas D. Iacobij Moguntiæ, quem Ruthardus Archiepiscopus Ecclesiæ S. Dysibodi primum Abbatem præfecerat, II. Kal. Iulij primum fundamenti lapidem iussu præfati præfulis posuit. ita Nodechinus in Chronicō: Vide Serarium lib. 5. Rerum Moguntiacarum in Ruthardo Archiepiscopo.

1108.

Malharstorf, aliás Malharzdorf, & Madlhartistorf.

MOnasterium istud fundatur per Henricum & Ernestum filium, Comites de Kirchberg, anno 1109. Auentinus in Annalibus ita ponit: Eadem tempestate Henricus & filius eius Ernestus Comites à Kirchberg, arcem suā Mallerstorf, in inferiori Bauaria prope Laber amnem sitam, in templum commutant; Hervicus Ratisbonensis Episcopus dicat, sacris D. Benedicti initiat, Burchardum Magistrum, id est, primum Abbatem legit. Primo ibi iuxta castру, in quo Comites illi residebant, ædificata est capella in honorē S. burchardi, quæ adhuc hodie vetus & prima fundatio appellatur, die alt Stift, & non tantum pro Abate & monachis, sed etiam pro Priorissa & monialibus

1109:

S. Be-

S. Benedicti Ordinis, quæ postea defecerunt; sicque totum castrum in monasterium transiuit. Sunt autem in illa capella S. burchardi non solùm fundatores sepulti, verū etiam sex alij illius familiæ; quod testatur vetustus lapis ibi cum hac inscriptio.

*Hic fundatores Comites tumulus capit iste,
In cælis Christe, facies tibi proximiores.*

Hoc monasterium fuit per manum liberi hominis Eberhardi Ecclesiae bambergensi collatum, confirmatumque per Innocentium Pontificem anno 1139.

CAPVT LXXXI.

Regni Scotiæ monasteria varia.

Multa olim Benedictini Ordinis monasteria in regno Scotiæ extiterunt, multique ex eo regno viri Apostolici in Germaniam superiorem atque inferiorem transmigrarunt: Ut ex Ioanne Molano in Natalibus Sanctorum Belgij; ex Vigileio Hundio in Metropoli Salisburgensi, ex Gaspare Bruschio in Chronologia monasteriorum Germaniæ, alijsque discere licet.

Inter Scotiæ monasteria hæc celebria fuere, Dunelmense, Dunsermilinense, Scouense, Notuocastrense ut alia.

Dunsermilinensem Abbatiam excitauit Edgarus LXXXIX. Scotiæ Rex, & frater eius,

atque